

braget eller ikke, men jeg tvivler om, at Thinget vil give Ministeren en saa udstrakt Myndighed. Dersom det var affattet saaledes, at Ministeren skulde foreslaae Thinget at hde en saadan Understøttelse, vilde det let kunne sættes igjennem, men det sagde da heller ikke Andet, end hvad der følger af sig selv, thi dersom Indenrigsministeren skulde erkjende, at et Amt har maattet overtage en Veie i usforsvarlig Tilstand, og at der paa Grund deraf var et Villighedshensyn at tage ligeoverfor Amtet, vilde det naturligtviis staae Ministeren frit for paa den aarlige Finantslov at fremkomme med et Forslag i saa Henseende. Jeg tvivler derimod om, at Thinget vil give Ministeren Myndighed til med Forbigaaelse af Thingets Bevillingsmyndighed at kunne tilstaae Amtene en Godtgjørelse, der i nogle Tilfælde kunde have en temmelig stor Udstrækning. — Skjøndt jeg vel maa antage, at Thinget har faaet nok, ja maaskee mere end nok af statistiske Opgjørelser med Hensyn til gamle Kjøbenhavn Amt, kan jeg dog ikke forstaae det for endnu at maatte modtage et Par Tal af mig. Efter Gjennemsnittet for de sidste 10 Aar har gamle Kjøbenhavns Amts Hovedlandeveie kostet 34,000 Rd. om Aaret i Vedligeholdelse, og Bommene have indbragt 15,768 Rd., saaledes at Nettoudgiften har været 18,348 Rd. Naar man nu vil spørge om, i hvilken Grad gamle Kjøbenhavns Amt bliver overbeholdt ved at modtage Landeveiene, vil man see, at naar man fra de 18,348 Rd. tager 1 Rd. pr. Tønde Hartkorn, hvilket vil være gamle Kjøbenhavns Amts nuværende Bidrag, hvad der udgjør 9,300 Rd., bliver Udgiften for dette Amt 9,000 Rd., altsaa netop, som jeg flere Gange har angivet her i Thinget, 1 Rd. pr. Tønde Hartkorn. Jeg har saaledes haft den rette Forestilling, men hverken en for høi eller lav, om, hvad Meerudgiften vilde blive for gamle Kjøbenhavns Amt. Herved er selvfølgelig ikke taget Hensyn til nogen mere eller mindre sikker Beregning over, hvormange Procent Amtet kan bespare ved selv at lede Veiarbeidet; men det er en ligefrem Opgivelse for Aarene 1858—68; 1868 er taget med efter de Veiarbejder, der ere bestemte at skulle foretages i Finantsaaret. Ligeoverfor den Kjendsgjerning, som

jeg tillader mig at betragte det for at være, at Overspørelsen af Statsveiene paa gamle Kjøbenhavns Amt vil medføre en Meerudgift af ca. 9,000 Rd. eller 1 Rd. pr. Tønde Hartkorn, forekommer det mig ikke, at Thinget kan nære nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa Endbringeforslaget under Nr. 8 om at tilstede en ny Bom og Oprettelse. Det er en gammel Tanke at fyldestgjøre Amtets Krav ved Tilstedelsen af denne Bom, thi den er allerede opstaaet hos den i sin Tid nedsatte Veicommission og er senere flere Gange kommen frem, men da jeg ligesaafuldt som Nogen i Thinget erkjender Udfordringen af, at man kan blive af med Bommene, og da jeg troer, at en Overenskomst om Affsaffelsen af dem lettere vil være at bringe tilveie, naar Kjøbenhavns Amt med Bestemthed veed, hvilket Tilskud det kan fordr af Statskassen, naar det bestemmer sig til at nedlægge dem, har jeg fiiilet Endbringeforslaget under Nr. 16, som gaaer ud paa, at Staten skulde tilskjyde 6,000 Rd. aarlig i 25 Aar, naar Bommene bleve affsaffede. Det er altsaa, som de ærede Medlemmer ville see, et Tilskud af et vist bestemt Bidrag istedetfor den Trebiedeel, som Thinget ved anden Behandling havde vedtaget at ville sætte. Naar jeg skulde gjøre Rede for, paa hvilken Maade jeg er kommen til denne Sum, 6,000 Rd. i 25 Aar, skal jeg erkjende, at det kun støtter sig paa et Skøn. Jeg er gaaet ud fra, at de Bomindtægter, som med Villighed kunne ventes erstattede, udgjøre 16,000 Rd., og jeg har forudsat, at Amtet finder sig i selv at bære en Dvotadeel af Tabet, da det for en stor Deel er Amtets Behovere, der maa udrede Bompengene. Denne Dvotadeel har jeg anslaaet til $\frac{1}{4}$ af det hele Beløb, og der bliver altsaa tilbage 12,000 Rd. som den Sum, Amtet skulde have godtgjort andetsleeds, men ved anden Behandling vedtog man, at Staten skulde udrede $\frac{1}{3}$ af dette Tilskud, altsaa 4,000 Rd., og dette bliver tilnærmelsesviis æquivalent med 6,000 Rd. i 25 Aar. Jeg kan ikke gaae ind paa noget af de Forslag, der sætte en bestemt Sum af 100,000 Rd. eengang for alle som Tilskud til gamle Kjøbenhavns Amt. Det er ikke Indenrigsministeren, men Finantsministeren, der udtaler det igjennem mig; en saa